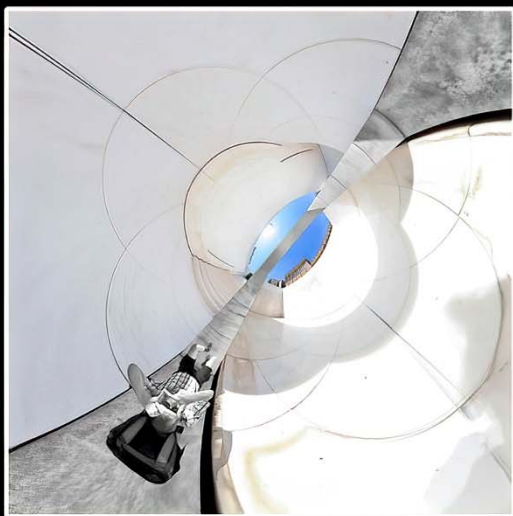

TRANSFIGURACIONS MODERNISTES EiPOiNT

12/06 – 22/07 2026

inauguració:

divendres 12 juny 19h

Sala Romeu

CC Joan Triadú (Arquebisbe Alemany, 5 - Vic)

L'ARQUITECTURA MODERNISTA COM MAI S'HA VIST

L'Associació fotogràfica 3 e 1 VIC clic a la sala Romeu del centre cívic Joan Triadú (Arquebisbe Alemany, 5 - Vic) acull fins el 22 de juliol l'exposició **TRANSFIGURACIONS MODERNISTES**, una mostra d'obra fotogràfica que no només ens descobreix una pausada i enriquida mirada dels espais arquitectònics que Puig i Cadafalch, Domènech i Montaner, Gaudí i Cornet i Jujol i Gibert entre d'altres ens legaren, sinó que ens incita a reflexionar sobre la manera d'observar i entendre l'arquitectura

Comisariada per el crític d'art Al-lean Olko, i escenificada per l'arquitecte olle'Coderch evocant un clàsic rodet de diapositives que practiquen una cesura en la seva extensió vers el parament, la exposició és el resultat de més de 25 anys de vivències que l'autor de les fotografies ha mantingut durant aquest període amb l'esmentada obra dels modernistes, una autoria on al darrera hi hà el fotògaf quàntic Ei POiNT que malgrat els més de 8 llinatges catalans, llur portafoli no és gaire conegut en el País tot i disposar d'una llarga trajectoria en concursos internacionals havent superat de llarg els 10.000 premis i entre els que destaca el Discovery of the Year a l'Architecture Master Prize que anualment es celebra a Los Angeles

Guardant les distàncies amb la excepcional estadia "in situ" a la que no substitueix i en un itinerari que es deixa obert, l'observador anirà transitant des de la literalitat d'una mirada superficial fins al descobriment de la essència del

lloc fruit d'una observació conscient que emergeix des de l'interior de qui amb atenció realitza l'acció que construeix la realitat.

UN NOU PARADIGMA A LA EXPRESIÓ FOTOGRÀFICA

Si un viatge albirat per una expressió colorista i a cabal d'una espontània successió és l'argumentari del conjunt escenificat per les imatges exposades, cal advertir que aquesta mostra ens situa davant d'una evolució del modus de percebre la realitat que s'alinea amb els posicionaments que en el darrer segle els físics tenen en procés de conceptualització i acotament a través del desenvolupament de la física quàntica i és així que fruit de la evolució de la fotografia panoràmica que és la tècnica que l'autor utilitza per la configuració de les imatges, om observa el trànsit d'una percepció que va molt més enllà del que inicialment s'associava a un espai tridimensional per acabar transductant-nos finalment a l'espai-temps on es requereix una quarta dimensió tal com ho palesen les imatges que plasmades en un suport bidimensional ens ubiquen vers a l'itinerància d'una percepció que evoluciona des de la localitat predictable fins a l'incertesa d'una superposició d'estats que ho fa colapsar l'acció de qui observa la esfera virtual d'informació resultant d'una presa dinàmica i multipunt realitzada "in situ" a l'albira de la rotació de l'univers

A partir de la evolució d'equacions formulades per Hendrik Lorentz y Henri Poincaré entre d'altres, Hermann Minkowski desenvolupà la formulació del model matemàtic d'una estructura continua on tots els successos de l'univers hi succeeixen i que la einsteinniana llei de la relativitat universal els posa en relació.

Formulat i introduït per Charles H. Hinton, el tesseract és la modelització matemàtica més usual per a fer entenedora la tetradimensionalitat. La seva formul·lació es basa en la predictibilitat de la repetició d'un procés que arrenca des de l'adimensionalitat del punt fins a la tridimensionalitat del cub. Concebut aquest modus de fer com una seriació extrapolable sense límit vers a la multidimensionalitat, aleshores tan sols cal afegir una nova dimensió en la direcció perpendicular a la de la darrera emprada per assolir el següent estadi configuracional. És doncs que en aquesta tesitura, Salvador Dalí a la seva etapa del misticisme nuclear esbossà l'hypercub a la seva obra "Crucificció" que hores d'ara la podem contemplar al Metropolitan Art neoyorkí.

Tanmateix les representacions del tesseract parteixen de formul·lacions concebudes i extrapolades des d'una percepció d'un món formal on les traces de la física newtonniana resten per superar i que en la seva reduccionista plasmació en dues dimensions no deixen de ser ombres i/o projeccions d'una construcció microtubular proveïda d'una concepció dimensional quina comprensió hores d'ara escapa de l'enteniment del cervell humà, no per incapacitat d'aquest, sinó perquè els més de 300.000 anys de moure's en modus supervivència no li requireix

Heus aquí doncs que els spherorames d' Ei POiNT afloren com un nou modus de donar resposta a la visualització d'aquest hàbitat tetradimensional. Diferent de les representacions on un model extrapolat de les tres dimensions és el que es mostrat, els spherorames ens fan dialogar amb una imatge concebuda des d'un entorn virtual de geometria circular que al colapsar en la seva reduccionista expressió bidimensional i on a l'albira d'una representació deformada de l'espai arquitectònic, traspua un efecte pulsar delimitat entre una centrifugació entròpica i una direccionalització centrípeta vers a l'infinit.

Estar davant d'un conjunt d'spherorames és estar dialogant amb una mena d'imatges que el món de l'art no les havia produït, que són úniques i exclusives de la fotografia digital i on un té la sensació d'estar travessant l'espill al igual que Alice in wonderland...

Alma Olko, direcció d'informatius d'olkophotoPress

PS – aquest article recull comentaris versats sobre la exposició “**oooh...!!!!**” efectuats pels intervinents en la seva elaboració, el fotògraf quantic Ei POiNT, l'arquitecte a.olle'Coderch i el crític d'art i comisari Al·lean Olko.

